

I.

BÁCS-KISKUN MEGYEI BÍRÓSÁG
KECSKEMÉT
14.P.21.356/2006/53. szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Bács-Kiskun Megyei Bíróság dr. Csősz Iván Titusz ügyvéd által képviselt felperes neve felperes címeszám alatti lakos felperesnek,- dr. Izsák Dezső ügyvéd által képviselt I.rendű alperes neve. I.rendű alperes címeszám alatti székhelyű I.r., és II.rendű alperes neve II.rendű alperes címeszám alatti lakos II.r. alperesek ellen szerzői jog megsértésének megállapítása és jogkövetkezménye iránt indított perében meghozta a következő

Í T É L E T E T :

A bíróság megállapítja, hogy az I.r. alperes megsértette a felperesnek a A Kft. A Kft. telephelye hrsz-ú ingatlanon megvalósult üzemcsarnok I., II., III. ütemének építészeti terveihez fűződő szerzői jogát és kötelezi az I.r. alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperes részére 1.368.750 forint gazdagodást ezen összegnek 2004. március 1. napjától a kifizetésig minden naptári félévre a félévet megelőző napon érvényes jegybanki alapkamattal megegyező késedelmi kamatával együtt.

Ezt meghaladóan a bíróság a keresetet elutasítja.

Kötelezi a bíróság a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a I.r. alperes részére 11.406 (Tizenegyezer-négyszázhat) forint perköltséget.

Kötelezi a bíróság a felperest, hogy az APEH külön felhívására fizessen meg 263.600 (Kettőszázhatvanháromezer-hatszáz) forint, míg az I.r. alperest, hogy fizessen meg 83.200 (Nyolcvanháromezer-kettőszáz) forint le nem rótt eljárási illetéket.

Az ítélet ellen a kézbesítéstől számított 15 napon belül a Szegedi Ítéltáblához címzett, de a Bács-Kiskun Megyei Bíróságon 4 példányban benyújtandó fellebbezésnek van helye.

A felek a fellebbezési határidő lejárta előtt előterjesztett közös kérelmükben a fellebbezés tárgyaláson kívüli elbírálását kérhetik. Amennyiben pedig a fellebbezés tárgyaláson kívül volna elbírálható, a fellebbező fél tárgyalás tartását kérheti.

A fellebbezés tárgyaláson kívül bírálható el, ha a fellebbezés csak a kamatfizetésre, a perköltség viselésére vagy összegére, illetve a meg nem fizetett illeték, vagy az állam által előlegezett költség megfizetésére vonatkozik, a fellebbezés csak az előzetes végrehajthatósággal, teljesítési határidővel vagy a részletfizetés engedélyezésével kapcsolatos, illetve ha a fellebbezés csak az ítélet indokolása ellen irányul.

INDOKOLÁS:

A bíróság a becsatolt iratok tartalma, a **Szerzői Jogi Szakértő Testület szakvéleménye** és a felek előadása alapján az alábbi tényállást állapította meg.

A felperes munkavállalója és egyben tagja volt a B Kft. székhelye. szám alatti székhelyű B Kft.-nek. A Kft. építészeti tervező tevékenységet végzett és annak tagjai 1990. április 5. napján megállapodtak abban, hogy a felperes, mint a B Kft. ügyvezetője és egyben a Kft. tagjának, a C Mérnöki Iroda tagja munkaviszony keretében folytatja az irányító tervezői tevékenységét és jogosult a „vezető építésztervező” címre. A Kft. tagjai abban is megállapodtak, hogy a különféle terműveletek szerzői joga a felperes kizárólagos tulajdonát képezi és azokat sem a C Mérnöki Iroda Gmk., sem pedig a B Kft. illetve annak megrendelői nem szerzik meg.

A felperes munkaviszonya keretében megtervezte a A Kft. nagykanizsai telephelyű cég termelő üzemének első három ütemét, amely 1994. és 1999. között meg is épült.

A felperes 2004. tavaszán észlelte, hogy a IV. ütem építése is megkezdődött, az első három ütem építészeként tőle hozzájárulást a tervezéshez nem kértek.

A A Kft., mint megrendelő fővállalkozási szerződést kötött 2004. január 22. napján az I.r. alperessel, mint fővállalkozóval a megrendelő székhelyén új üzemcsarnok, iroda- és szociális blokk, 2 db közlekedő folyosó kulcsrakész elkészítése, valamint ezen építési - kivitelezési munkákhoz kapcsolódó egyéb kiegészítő tervezési, kivitelezési, építési engedélyezési munkálatok elvégzése tárgyában. A fővállalkozási szerződés 1.1.1. pontja szerint a létesítmény teljes körű engedélyezési és kivitelezési tervdokumentációjának elkészítése az előzetesen megkötött és a jelen fővállalkozói szerződés 2. számú mellékletét képező tervezési szerződésben rögzítettek szerint történik. A fővállalkozó vállalta az építési engedélyezési eljáráshoz valamint a létesítmény kivitelezéséhez szükséges szakhatósági egyeztetések lebonyolítását, a szükséges engedélyek beszerzését, valamint a létesítmény kivitelezését a jogerős építési engedély alapján. A szerződés 1.4. pontja szerint a felek megállapodtak abban, hogy az 1.1.1. pontban írt műszaki tervdokumentumok elkészítése keretében a fővállalkozónak a legtágabb értelemben vett minden tervezési dokumentumot teljes körűen szolgáltatnia kell, amelyek a szükséges engedélyek megszerzéséhez és a létesítmény szakszerű, határidőre és kulcsrakész állapotban történő átadásához szükségesek. Ezek között különösen kiemelték a felek az építészeti munkák mindennemű tervdokumentációját egyebek mellett. A szerződés 5.1. pontja szerint az építési engedélyezési tervek elkészítésének határideje a tervezési szerződés szerint 2003. november 20-a, az építési munkák kezdési időpontja legkésőbb 2004. március 1-je volt.

A szerződés 6.1. pontja szerint az 1.1. pontban meghatározott munkák elvégzéséért a fővállalkozót 450.000.000 forint + áfa fővállalkozói díj, mint átalány illeti meg.

A szerződés 12. pontja szerint a fővállalkozó a szakszerű teljesítéshez alvállalkozó igénybevitelére jogosult és az igénybe vett alvállalkozóért úgy felel, mintha a munkát maga végezte volna. Ugyanezen pont 3. alpontja szerint az alvállalkozók szerződéses jogviszonyban kizárólag a fővállalkozóval állnak, közvetlenül a megrendelővel szemben semmilyen jogcímen igényt nem támaszthatnak és nem érvényesíthetnek.

A fővállalkozói szerződés 2. számú mellékletét képezte az I.r. alperes és az D Kft. D Kft. címe szám alatti székhelyű tervező között 2003. október 27. napján létrejött tervezési szerződés. A szerződés tárgyát az 1. pont szerint a A Kft. által a A Kft. telephelye telken építendő műanyag fröccsöntő csarnok engedélyezési és kivitelezési terveinek elkészítése képezte, a tervezői díj a 6. pont szerint az építési engedélyért 3.450.000 forint és 25% áfa, valamint a kiviteli tervért 7.500.000 forint + 25% áfa volt. A felek a szerződésben rögzítették, hogy a tervező által szállított tervdokumentációban foglalt műszaki megoldás a tervező szellemi terméke, azt az I.r. alperes, mint megrendelő csak saját részére és a szerződésben foglalt cél megvalósítására használhatja fel, nyilvánosságra nem hozhatja, nem változtathatja meg, nem módosíthatja, nem egészítheti ki. Egyebekben az átadott tervek anyagi tulajdonjoga a megrendelőt, míg szellemi tulajdona a tervezőt illeti meg. A tervezési szerződés 14. pontja szerint a tervező a dokumentációkat a szerződés aláírásakor hatályában lévő, a tervezésre vonatkozó jogszabályok és szabványok figyelembevételével, a megoldás módját speciálisan szabályozó előírásoknak megfelelően készíti el. Ha a tervdokumentáció ennek megfelel, a teljesítés e vonatkozásban szerződészerű.

Az építményt építészeti terveit az D Kft. munkavállalójaként a II.r. alperes készítette el.

A felperes által kezdeményezett eljárásban a Pest Megyei Építész Kamara Etikai-fegyelmi Bizottsága a 2006. január 16. napján kelt x. számú határozatában a II.r. alperes tagsági viszonyát 6 hónapra felfüggesztette, megállapítva, hogy a II.r. alperes által tervezett 4. ütem hozzáépült - nyaktaggal illetve folyósóval - a meglévő épületszárnyakhoz és az új tervező az eredeti terveket készítő felperest nem keresete meg, nem tett a semmit a szerzői jogi kérdések tisztázása érdekében. Az is megállapításra került, hogy a II.r. alperes ún. „É2”-s jogosultsága nem lett volna elegendő a 2000 m²-nél nagyobb épület tervezésére. Ezzel a II.r. alperes megsértette a Magyar Építész Kamara Etikai-fegyelmi szabályzatának 5.5.E. pontját, mely szerint az objektum átépítését célzó terv elkészítésére szóló megbízás esetén a beavatkozó szerző előzetesen köteles az eredeti szerző egyetértő írásos hozzájárulását kérni, az esetleges együttműködését kezdeményezni, valamint a szabályzat 2.1. pontját mely szerint az építés csak olyan megbízást vállalhat el, amelynek megoldásához megszerzett képesítése gyakorlata lévén jogosultságot szerzett.

A II.r. alperes fellebbezése folytán eljáró Magyar Építész Kamara Etikai-fegyelmi Bizottsága a 2006. március 16. napján kelt y. (III.16.) számú határozatával helybenhagyta a Pest Megyei Építész Kamara Etikai-fegyelmi Bizottságának határozatát. Az elsőfokú határozat indokolását kiegészítette azzal, hogy a II.r. alperes a terhére rótt mindkét etikai-fegyelmi vétséget szándékosan követte el.

A A Kft. telephelyének 4. üteme az építési tervek alapján az I.r. alperes fővállalkozásában megépült.

A felperes módosított keresetében kérte, hogy a bíróság állapítsa meg, hogy az alperesek megsértették szerzői jogait, tekintettel arra, hogy az üzemcsarnok első 3 üteme a felperes tervezésében valósult meg, az első 3 ütem terveire fennálló szerzői jogok őt illetik meg, és azokat a létesítmény bővítéséhez, a létesítmény harmadi személy általi befejezéséhez, az ő hozzájárulása, illetve megfelelő díjazása nélkül nem lehetett volna megvalósítani. Az első 3 ütem terveit az alperesek hozzájárulása nélkül változtatták meg, ezáltal az építészeti alkotás külső megjelenése és rendeltetészerű használata módosult.

Kérte továbbá a felperes, hogy a bíróság az alpereseket egyetemlegesen 5.780.000 forint

gazdagodás visszatérítésére kötelezze. Keresete összecszerűségét illetően arra hivatkozott, hogy a IV. ütem becsült beruházási költsége 1 milliárd forint volt, és ezen díjalapérték alapján a beruházás tervezési díja az „építészeti alkotások és szolgáltatások díjszámítási szabályzata 2003.” 2. számú melléklete alapján 57.800.000 forint ezen számítási mód alapján az építészeti és mérnöki összevont szolgáltatások honoráriuma (építészet, tartószerkezet, épületgépészet, épületvillamosság) 1 milliárd forintos díjalapnál ezen összeg 5,78%-a, azaz 57.800.000 forint, amelynek 10%-át jelölte meg a felperes gazdagodásként.

Másodlagosan a felperes a fenti összeget kártérítésként igényelte.

A felperes perköltséget és az építkezés megkezdésének időpontjától 2004. március 1. napjától késedelmi kamatot is igényelt.

Az alperesek a kereset elutasítását kérték.

Az I.r. alperes ellenkérelmében arra hivatkozott, hogy a A Kft. megszerezte az első 3 ütem szerzői jogait, azzal mint tulajdonos rendelkezett és egyébként az üzemcsarnok tervdokumentációja szabványok összességét jelenti és a szabvány nem áll szerzői jogvédelem alatt. Hivatkozott arra is az I.r. alperes, hogy a II.r. alperes az első 3 ütem terveit nem használta fel, teljesen új csarnokot tervezett amely a felperes által tervezett építmények összképét, rendeltetését nem befolyásolta.

Az I.r. alperes vitatta, hogy az első 3 ütem szerzői jogai a felperest illelnék, továbbá hivatkozott arra, hogy a II.r. alperes az D Kft. munkavállalójaként végezte a IV. ütem építészeti tervezését.

Az I.r. alperes tehát kérte a kereset elutasítását és a felperes perköltségben való marasztalását.

A II.r. alperes ellenkérelmében előadta, hogy önálló épület tervezésére kapott megbízást, ez az épület összeépítésre került a felperes által tervezett csarnokkal, az összeépítést üvegszerkezettel oldották meg, illetve a korábbi üzem két oldalán két üvegfolysó létesült a targoncák közlekedésére, illetve a gyalogos forgalom lebonyolítására. Előadta, hogy álláspontja szerint a korábbi épület csak kismértékben érintett az új épülettel, bár elismerte, hogy a felperestől a terv megvalósításához szükséges hozzájárulás beszerzését elmulasztotta. Álláspontja szerint a felperes hozzájárulás kérése esetén sem követelhetett volna díjazást, így a gazdagodás kiadása iránti kérelem elutasítását kérte.

A kereset részben alapos.

A szerzői jogról szóló 1999. évi LXXVI. törvény 1. § (2) bekezdés k/ pontja szerint az építészeti alkotás és annak terve is szerzői jogi védelem alatt áll. Ennek értelmében a szerzői jogi védelem az építmények terveit, a kész épületet is megilleti, építészeti alkotásnak minősülnek a műszaki létesítmények is és az egymásra épülő fázisok önállóan védelemre tarthatnak igényt, amennyiben a védelem feltételeként megkívánt egyéni eredeti jelleget magukon viselik.

A Sztj. 16. § (1) bekezdése szerint a szerzői jogi védelem alapján a szerzőnek kizárólagos joga van a mű egészének vagy valamely azonosítható részének anyagi formában és nem anyagi formában történő bármilyen felhasználására és minden egyes felhasználás engedélyezésére. E törvény eltérő rendelkezése hiányában a felhasználásra engedély

felhasználási szerződéssel szerezhető. A 16. § (4) bekezdése, ha e törvény másképp nem rendelkezik, a szerzőt a mű felhasználására adott engedély fejében díjazás illeti meg, amelynek - eltérő megállapodás hiányában - a felhasználáshoz kapcsolódó bevétellel kell arányban állnia. A díjazásról a jogosult csak kifejezett nyilatkozattal mondhat le. Ha a törvény a felhasználási szerződés érvényességét megszabott alakhoz köti, a díjazásról való lemondás is csak a megszabott alakban érvényes.

Az Szjt. 16. § (6) bekezdése szerint jogosulatlan a felhasználás különösen akkor, ha arra törvény vagy az arra jogosult szerződéssel engedélyt nem ad, vagy ha a felhasználó jogosultságának határait túllépve használja fel a művet.

A jelen esetben a A Kft. üzemcsarnokának I-III. ütemét a felperes tervezte a B Kft. munkavállalójaként és vezetői építész tervezőjeként. Ezen Kft. tagjai abban állapodtak meg, hogy a tervműveletek szerzői joga a felperes kizárólagos tulajdonát képezi, így kétséget kizáróan megállapítható, hogy a felperes az, aki a A Kft. telephelyén létesült üzem első 3 ütemének építészeti tervei szerzői jogával rendelkezik.

Az Szjt. 1. § (3) bekezdésében foglaltak szerint a szerzői jogi védelem az alkotást a szerző szellemi tevékenységéből fakadó egyéni, eredeti jellege alapján illeti meg. A védelem nem függ mennyiségi, minőség esztétikai jellemzőktől vagy az alkotás színvonalasra vonatkozó értékítélétől.

Tekintve, hogy a felperes által tervezett építmény egyedi eredeti jellege megállapítható, hogy az I.r. alperes azon hivatkozása, mely szerint az üzemcsarnok csupán szabványok összessége, nem állja meg a helyét és a felperest a mű jellegétől függetlenül, az I.r. alperes értékítéletére tekintet nélkül megilleti.

A A Kft., mint tulajdonos rendelkezett az üzemcsarnok első 3 ütemének továbbépítési jogával, ugyanakkor a 4. ütem megvalósításakor a felperes szerzői jogainak védelmére tekintettel kellett volna lenni.

Az Szjt. 17. § f/ pontja szerint a mű felhasználásának minősül annak átdolgozása. Az Szjt. 29. § kimondja, hogy a szerző kizárólagos joga, hogy a művét átdolgozza, illetve hogy erre másnak engedélyt adjon. Átdolgozás a mű fordítása, színpadi, zenei feldolgozása, filmre való átdolgozása, a filmalkotás átdolgozása és a mű minden más olyan megváltoztatása is, amelynek eredményeképpen az eredeti műből származó más mű jön létre.

A jelen esetben az üzemcsarnok első 3 ütemének új épületszárnyal való kiegészítése illetve az új épületnek a meglévőhöz való csatolása, az eredeti mű átdolgozásának minősül, még abban az esetben is amennyiben, a már meglévő épület tervei illetve fizikai formájuk nem változott volna.

A perbeli esetben a II.r. alperes előadása szerint is az első 3 ütemhez hozzáépítésre került a 4. ütem, ahhoz két folyosó csatlakozott, a homlokzat megváltozott, az építési engedélyezési iratokból kitűnően a korábbi üzemcsarnok funkciója meg is változott.

Az átdolgozáshoz sem a fővállalkozó, sem a tervező Kft. a felperes hozzájárulását nem kérte.

Az Szjt. 67. § (1) bekezdése szerint a mű jogosulatlan megváltoztatásának minősül az építészeti alkotás vagy a műszaki létesítmény tervének a szerző hozzájárulása nélkül történő olyan megváltoztatása, amely a külső megjelenést vagy a rendeltetésszerű használatot befolyásolja.

Jelen esetben tehát, nem csupán a felperes szerzői jogi hozzájárulásának hiánya állapítható meg, hanem az is hogy a felperes személyhez fűződő jogai sérültek a mű jogosulatlan megváltoztatása miatt.

Az Szjt. 94. § (1) bekezdése jogainak megsértése esetén a szerző a jogsértővel szemben - az eset körülményeihez képest - a következő polgári jogi igényeket támaszthatja:

- a) követelheti a jogsértés megtörténtének bírósági megállapítását;
- b) követelheti a jogsértés vagy az azzal közvetlenül fenyegető cselekmények abbahagyását és a jogsértő eltiltását a további jogsértéstől;
- c) követelheti, hogy a jogsértő - nyilatkozattal vagy más megfelelő módon - adjon elégtételt, és hogy szükség esetén a jogsértő részéről és költségén az elégtételnek megfelelő nyilvánosságot biztosítsanak;
- d) követelheti, hogy a jogsértő szolgáltatson adatot a jogsértéssel érintett dolgok vagy szolgáltatások előállításában, forgalmazásában, illetve teljesítésében résztvevőkről, a jogsértő felhasználásra kialakított üzleti kapcsolatokról;
- e) követelheti a jogsértéssel elért gazdagodás visszatérítését;
- f) követelheti a sérelmes helyzet megszüntetését, a jogsértést megelőző állapot helyreállítását, továbbá a kizárólag vagy elsősorban a jogsértéshez használt eszközök és anyagok, valamint a jogsértéssel előállott dolgok lefoglalását, meghatározott személynek történő átadását, kereskedelmi forgalomból való visszahívását, onnan való végleges kivonását, illetve megsemmisítését.

A (2) bekezdés kimondja, hogy a szerzői jog megsértése esetén a szerző a polgári jogi felelősség szabályai szerint kártérítést is követelhet.

A fentiek alapján a bíróság megállapította, hogy az I.r. alperes megsértette a felperes szerzői jogait, amikor az I.r. alperes a A Kft. üzemének IV. üteme megvalósításakor a felperes hozzájárulását az első 3 ütem terveinek felhasználásához, illetve átdolgozásához nem szerezte be.

A szerzői jog megsértésének megállapításán túlmenően a felperes az Szjt. 94. § (1) bekezdése e/ pontja alapján kérte a jogsértő kötelezését a jogsértéssel elért gazdagodás visszatérítésére. A gazdagodás mértékének megállapításakor a felperes kérte figyelembe venni, hogy a beruházás becsült értéke 1 milliárd forintra tehető, és a Magyar Építész Kamara Építészeti Alkotások és Szolgáltatások díjszámítási szabályzata szerint ezen díjalap után az építész 57.800.000 forint honorárium illeti meg amelynek 10%-ában jelölte meg a felperes a gazdagodás visszatérítése iránti igényét.

Az I.r. alperes és a A Kft. közös létrejött fővállalkozási szerződés szerint a fővállalkozói díj az érintett beruházást illetően 450.000.000 forint + áfa, vagyis 562.500.000 forint volt.

Az I.r. alperes és az D Kft. között 2003. október 27. napján kelt tervezési szerződés szerint a tervező díjazása az építési engedélyezési terv, illetve a kiviteli terv megvalósításáért összesen 10.950.000 forint + áfa, azaz bruttó 13.687.500 forint volt.

A bíróság álláspontja szerint a felperes által megjelölt becsült beruházási költség a gazdagodás visszatérítése iránti igény összegének meghatározásakor nem vehető figyelembe, ugyanis a felperes az Szjt. korábban idézett 16. § (4) bekezdése alapján a felhasználásra adott engedély fejében a felhasználáshoz kapcsolódó bevétellel arányos díjazás illette volna meg.

Mivel az D Kft. a tervezésért 13.687.500 forintot kapott, a bíróság álláspontja szerint a felperesnek igénye ehhez az összeghez igazodóan 1.368.750 forint gazdagodás kiadására lehet.

Tekintve, hogy az Szjt. 30. § (1) bekezdése szerint eltérő megállapodás hiányában a mű átadásával a vagyoni jogokat a szerző jogutódjaként a munkáltató szerzi meg, ha a mű elkészítése a szerző munkaviszonyból folyó kötelezettsége, a bíróság álláspontja szerint a szerzői jogi jogsértést a II.r. alperes terhére megállapítani nem lehetett, így a II.r. alperes a gazdagodás kiadásáért sem felel.

A felperes másodlagos kereseti kérelme a gazdagodás összegének mint kártérítésnek a részére történő megítélése volt.

Tekintve, hogy a II.r. alperes munkaviszonyban végezte az építészeti tervezői tevékenységét, a Polgári törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (Ptk.) 348. § (1) bekezdése szerint a kártérítési felelősség egyéb feltételeinek fennállta esetén is a II.r. alperesnek csupán a munkáltatója felel a felperesnél az engedély beszerzésének elmulasztásából előállt esetleges károkért.

A felperes egyébként kára bekövetkeztét nem bizonyította, így a másodlagos kereseti kérelem mindként alperessel szemben alaptalan.

A fenti indokok alapján döntött a bíróság a rendelkező részben írtak szerint.

A felperes keresete jogalapját tekintve pernyertes lett, még a II.r. alperes pervesztes, ezért a bíróság úgy határozott, hogy a Szerzői Jogi Szakértő Testület véleményének elkészítésével felmerült 216.000 forint szakértői díjat az I.r. alperes köteles viselni.

A vagyoni igény tekintetében a felperes keresetét a bíróság nagyobb részt alaptalannak találta, a felperes e körben csupán 24%-ban lett pernyertes, az I.r. alperes részére a különbözetként mutatkozó 4.411.250 forint után 5%-ot kitevő 220.562 forint perköltség járna, ugyanakkor a jogsértés megállapítása körében a felperes pernyertes lett, így az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 39. § (3) bekezdés b/ pontja alapján számítandó meg nem határozható pertárgyérték figyelembe vételével (350.000 forint) a bíróság a felperes részére perköltséget ítélt meg, ezen összeg 5%-ában (17.500 forint).

Ennek folytán a felperes részére 108.000 forint általa előlegezett szakértői díj, valamint 17.500 forint a kereset jogalapjában történő teljes pernyertesség folytán ügyvédi munkadíjként, továbbá a 1.368.750 forint 5%-á, azaz 68.437 forint, összesen 193.937 forint jár.

Az I.r. alperes részére jár a felperes által igényelt 5.780.000 forint és a részére megítélt 1.368.750 forint különbözetként mutatkozó 4.411.250 forint 5%-a, azaz 220.562 forint perköltségként, amelyből levonandó a felperes részére fizetendő 193.937 forint. Az így előállt

9.125 forint áfával növelt összege, azaz 11.406 forint perköltség jár az I.r. alperesnek, amelyet a felperes köteles fizetni.

Jelen per pertárgyértéke 5.780.000 forint, amelynek illetéke 346.800 forint, a per tárgyi illetékfeljegyzési jog kedvezményében részesül, így a felperes a pervesztessége miatt 263.568 forint, míg az I.r. alperes 83.232 forint illeték külön felhívásra történő megfizetésére köteles.

A kamat viselésére vonatkozó rendelkezés a Ptk. 301. §-án alapul.

A II.r. alperes pernyertes lett, ugyanakkor igazolt költsége nem merült fel, így arról a bíróságnak rendelkeznie nem kellett.

Az ítélet elleni fellebbezési jogról való tájékoztatás a Pp. 256/A § (1) bekezdésén és 220. § (1) bekezdésén alapul.

Kecskemét, 2008. október 27.

. Stefancsik Márta s.k.
megyei bíró